

MOKYTOJAS ŠIANDIEN IR RYTOJ

Linas Jašinauskas, Elvyda Martišauskienė, Dalia Survutaitė
Lietuvos edukologijos universitetas, Lietuva

Ugdymas – žmogaus prigimtinė funkcija, tad pedagogo profesija, S. Šalkauskio žodžiais, akumuliuoja visos žmonijos patyrimą su visais bandymais jį sisteminti, praturtinti mokslinėmis išvadomis, pritaikyti savo laikmečio realijoms. Todėl ugdymas yra gyvybingas procesas, nes kreipiamas į asmenį, kad pastarąjį įgalintų ne tik pažinti, bet ir pažįstamą tikrovę žmoniškai įprasminti. Pažinimo (tiesos) ir prasmės (vertybių) sąlytis dažnai yra ir dabarties mokytojų profesinių dilemų šerdis. Kaip jos pulsuoja šiuolaikinės švietimo politikos, edukologijos ir mokyklos erdvėse bandyta aiškintis šių metų lapkričio 24 d. Lietuvos edukologijos universitete vykusioje *tarptautinėje mokslinėje-praktinėje konferencijoje „Mokytojas šiandien ir rytoj: tarp realybės ir lūkesčių“*.

Didžiausia stiprybė laikant pasitikėjimą žmogumi ir kūrybinių jėgų sutelkimą suvokta konferencijos paskirtis – telkti visuomenę bendram rūpesčiui žmogaus ugdymui ir ugdymuisi, kur ypatingą vietą tenka mokytojui. Konferencijos tikslas – įvairiapusiškai analizuoti pedagogo veiklos atitikimą kintančios mokyklos lūkesčiams, išryškinti būsimųjų pedagogų ugdymo bei kvalifikacijos tobulinimo prerogatyvas.

Paraiškas dalyvauti konferencijoje atsiuntė Lietuvos, Airijos, Škotijos, Šveicarijos, Baltarusijos, Lenkijos, Latvijos, Turkijos, Italijos, Portugalijos edukologijos mokslininkai bei mokytojai praktikai. Atvyko į konferenciją šimtas trisdešimt dalyvių ir klausytojų.

Konferencijos registracija

Salę puošė Lietuvos ir dar devynių šalių vėliavos

Nuotraukos iš tarptautinė mokslinės - praktinės konferencijos „Mokytojas šiandien ir rytoj: tarp realybės ir lūkesčių“ galerijos. Prieiga per internetą: <http://www.media.leu.lt/thumbnails.php?album=1012>

Lietuvos edukologijos universiteto ir Vytauto Didžiojo universiteto organizuotos konferencijos aktualumą rodo tai, kad į kvietimą įvairiapusiškai analizuoti pedagogo veiklos atitikimą kintančios mokyklos lūkesčiams bei siekimą išryškinti būsimųjų pedagogų ugdymo bei kvalifikacijos tobulinimo prielaidas atsiliepė ir sutiko būti partneriais Švietimo ir mokslo ministerija, Nacionalinė mokyklų vertinimo agentūra, Ugdymo plėtotės centras,

Nacionalinis egzaminų centras, Šiaurės licėjus, Gardino Jankos Kupalos vardo valstybinis universitetas, Rygos mokytojų rengimo ir švietimo vadybos akademija, Daugpilio universitetas, Rėzeknės technologijų akademija, panoro dalintis savo įžvalgomis pasaulyje ir Lietuvoje žinomi mokslininkai, Lietuvos švietimo politikos strategai ir mūsų idėjų bei lūkesčių jautriausias barometras – mokyklos, mokytojai.

Svarbiausios mokyklos ir mokytojo problemos dabarties pasaulyje buvo nagrinėjamos plenariniuose posėdžiuose.

Konferencijos plenarinio posėdžio moderatoriai:
doc. dr. Linas Jašinauskas (LEU)
prof. dr. Natalija Mažeikienė (VDU)

Nuotraukos iš tarptautinė mokslinės - praktinės konferencijos „Mokytojas šiandien ir rytoj: tarp realybės ir lūkesčių“ galerijos. Prieiga per internetą: <http://www.media.leu.lt/thumbnails.php?album=1012>

Konferenciją pradėjo Lietuvos edukologijos universiteto mokslo ir plėtros prorektorius prof. dr. Aivas Ragauskas. Jis, konferencijos tematiką susiejo su šių dienų švietimo iššūkiais, mokytojo vaidmens daugiamatiškumu, požiūriu į mokyklą ir švietimo aplinką kaita, kartu linkėjo vaisingų diskusijų ir aktyvaus dalyvavimo konferencijos darbe.

Prof. dr. Aivas Ragauskas
Lietuvos edukologijos universiteto Mokslo
ir plėtros prorektorius

Vilma Bačkiūtė,
Lietuvos Respublikos Švietimo ir
mokslo ministerijos Pedagogų veiklos
skyriaus vedėja

Nuotraukos iš tarptautinė mokslinės - praktinės konferencijos „Mokytojas šiandien ir rytoj: tarp realybės ir lūkesčių“ galerijos. Prieiga per internetą: <http://www.media.leu.lt/thumbnails.php?album=1012>

Pirmoji į konferencijoje iškeltų problemų svarstymą įsijungė Vilma Bačkiūtė, Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministerijos Pedagogų veiklos skyriaus vedėja, kuri greta šių metų mokyklų bendriausios statistikos ryškino svarbiausius iššūkius, kylančius dėl bendros švietimo kokybės lygio, talentingų ir inovatyvių mokytojų įdarbinimo, kai kurių dalykų mokytojų trūkumo atskirose savivaldybėse, o taip pat bendradarbiavimo ir patirties perdavimo jauniems mokytojams. Remdamasi EBPO rekomendacijomis motyvacijai didinti (derami atlyginimai aukščiausio lygio profesionalams, diversifikacijos skatinimas, mokytojų kompetencijų ir vaidmenų dermė), pranešėja kėlė klausimą konferencijos dalyviams kartu ieškoti, *kaip* tai pasiekti.

Vieną iš atsakymų pateikė Tomas O Ruairc, Europos tarybos ekspertas, Arijos Mokymo tarybos direktorius, paskaitydamas pranešimą „Asmenybės profesinis tobulėjimas: kokybiškas mokymasis visiems“. Autorius pažymėjo, kad mokytojo profesiniame tapse yra aktualūs tiek sąmoningas tobulinimasis, kompetencijų plėtra, tiek nuolatinis meistriškumo siekis bei profesinio elgesio išmanymas. Prelegentas atkreipė dėmesį į mokytojo profesionalumo vertinimo dėmenis, išskirdamas: atitikimą apibrėžtiems standartams (kompetencijų ir elgesio); savo veiklos grindimą etinėmis ir profesinėmis vertybėmis; įgyvendinamų veiklų integralumą; praktinius pasiekimus; santykių palaikymą, kolegialumą ir bendradarbiavimą.

Asmenybės profesinis tobulėjimas:
kokybiškas mokymasis visiems
Tomas O Ruairc, Mokymo tarybos
direktorius, Airija

Įtraukiojo ugdymo samprata pagal
jungtinių tautų neįgaliųjų teisių
konvenciją
Prof. dr. Jonas Ruškus, Vytauto
Didžiojo universitetas, Jungtinių tautų
Neįgaliųjų teisių komiteto narys

Nuotraukos iš tarptautinė mokslinės - praktinės konferencijos „Mokytojas šiandien ir rytoj: tarp realybės ir lūkesčių“ galerijos. Prieiga per internetą: <http://www.media.leu.lt/thumbnails.php?album=1012>

Globaliomis įžvalgomis, kaip visiems laiduoti kokybišką mokymą(si), dalinosi VDU profesorius, Jungtinių tautų Neįgaliųjų teisių komiteto narys Jonas Ruškus, aptardamas įtraukiojo ugdymo sampratą pagal Jungtinių tautų Neįgaliųjų teisių konvenciją. Anot pranešėjo, švietimas turėtų būti suvokiamas ne kaip privilegija, o kaip kiekvieno vaiko teisė. Į švietimą siūloma žiūrėti kaip į transformacinę galią, tarptautinės teisės dalyką, kai šalys įsipareigoja nacionaliniu lygmeniu įdiegti tarptautinės teisės instrumentus ir užtikrinti, kad būtų mažinama diskriminacija bei garantuojama kiekvieno vaiko teisė į švietimą. Pranešėjas pabrėžė, kad įtraukusis ugdymas neturėtų būti traktuojamas kaip neįgaliųjų ugdymas, juos perkeliant į bendrojo ugdymo mokyklą, bet suvokiamas kaip kiekvienam vaikui valstybės garantuojama teisė mokytis kartu su bendraamžiais.

Konferencijos plenarinio posėdžio pranešėjai:

Tomas O Ruairc, Mokymo tarybos
direktorius, Airija
Prof. dr. Do Coyle, Aberdino universitetas,
Fred Taveau, Dunja Chamberlain, Tarptautinė
Ženevos mokykla
Prof. dr. Andrei Korol, Gardino Jankos
Kupalos vardo valstybinio universiteto
rektorius
Prof. habil. dr. Jolanta Maria Baran,
Krokvos pedagoginis universitetas

Tarp klausytojų – Švietimo ir mokslo
ministerijos darbuotojai, universiteto
mokslininkai, ugdymo institucijų
vadovai, mokytojai.

Nuotraukos iš tarptautinė mokslinės - praktinės konferencijos „Mokytojas šiandien ir rytoj: tarp realybės ir lūkesčių“ galerijos. Prieiga per internetą: <http://www.media.leu.lt/thumbnails.php?album=1012>

Akademinę bendruomenę sudomino LEU Ugdymo mokslų fakulteto dekanės doc. dr. Alvyros Galkienės pranešimas „Sėkmę lemiantis ugdymas: refleksija mokslo idėjų kontekste“. Autorė, pabrėždama ne visuotinės, bet individualios sėkmės kiekvienam besimokančiajam siekį, sutelkė dėmesį į progresyvistinės ugdymo koncepcijos nuostatas, kurios daugiausia atliepia Lietuvos švietimo tikslus ugdyti veržlų, savarankišką žmogų, atsakingą pilietį, solidariai kuriantį savo valstybės ir pasaulio ateitį ir kurios kol kas ryškios daugiau teisinėse nuostatose ir ugdymo tikslų formuluotėse. Pranešėja pateikė ne tik sėkmę lemiančio ugdymo konstrukta, kurį sudaro vaiko gerovė ir universalus dizainas ugdymui (pirmoji atsiremia į vertybinį – teisinį pamatą, antrasis – į ugdymo metodologinius pamatus), bet ir apibendrinio, kaip jis funkcionuoja Suomijos, Lenkijos, Austrijos mokyklose. Atsakydama į konferencijos pradžioje iškeltą klausimą *kaip*, prelegentė sėkmę lemiantį mokymą susiejo su naujais pedagogo gebėjimais: bendradarbiavimu grindžiamo ugdymo organizatoriaus; psichologinio, socialinio ir edukacinio saugumo garanto mokiniui; mokinių socialinio kapitalo kūrėjo, kartu kviesdama teisingai apsispręsti dėl mokytojų rengimo Lietuvos mokykloms koncepcijos.

Su mokytojų rengimu Lenkijoje supažindino Krokvos pedagoginio universiteto prof. habil. dr. Jolanta Maria Baran. Pranešime „Mokytojų ugdymas ir mokymas Lenkijoje: standartai, įgyvendinimas ir rezultatai“ aptarė keliamus reikalavimus mokytojo

kompetencijai, mokytojų ugdymo ir mokymo programas, ieškojo atsakymo į klausimą, kas lėmė Lenkijos sėkmę tarptautiniuose mokinių pasiekimų tyrimuose. Vienareikšmiško atsakymo pranešėja nepateikė, tačiau siūlė atkreipti dėmesį į Lenkijos mokytojų ugdymo ir mokymo (education and training) reformą, visuomenės, mokinių tėvų sąmoningumą ir atsakomybės prisiėmimą už jaunimo ugdymą bei pačių mokinių brandumą ir apsisprendimą. Pažymėjo, kad labai svarbu ieškoti sąsajų tarp įvardintų veiksnių, kompleksiskai vertinti jų poveikį švietimo sistemai.

Plenariniuose posėdžiuose buvo gvildenamos ir aktualios technologinės ugdymo(si) problemos, atliepančios pedagogo veiklos integralumą ir daugiamačiųumą. Aberdino universiteto prof. dr. Do Coyle ir Tarptautinės Ženevos mokyklos dėstytojai Fred Taveau, Dunja Chamberlain pristatė tyrimą „Daugiaraštingumas praktikoje: bendri principai, naujovės ir mokyklos atvejais, mokant gamtos mokslų užsienio kalba“, kuriame dėmesys buvo fokusuojamas į mokinius, kurie mokosi daugiau nei viena kalba. Kaip teigė mokslininkai, siekiant daugiaraštingumo, reikalinga visapusė integracija, suprantama kaip gyvenimo – „kasdienybės“/ „realybės“ – įtraukimas į mokymąsi. Pristatyme buvo išskirti daugiaraštingumo mokymo progreso pamatai: dėmesys besimokančiajam; kalbos ir kultūros supratimas; besimokančiųjų naujų žinių „pamato“ tvirtumas. Pažymėta, kad šiame integruotame mokyme naudojami metodai skatina tiek besimokančiojo mąstymo transformacijas, tiek mokymo ir mokymosi proceso tobulėjimą.

Kaip galima žadinti ir sisteminti šiuolaikinio mokinio euristinius ieškojimus atskleista Gardino Jankos Kupalos vardo valstybinio universiteto rektorius prof. dr. Andrei Korol pranešime “Mokinys-tyrėjas: dialogu grindžiama euristinio mokymo sistema”.

Plenarinio posėdžio pranešimai traukė mokslininkų, mokytojų ir studentų dėmesį, kėlė diskusijas.

Nuotraukos iš tarptautinė mokslinės - praktinės konferencijos „Mokytojas šiandien ir rytoj: tarp realybės ir lūkesčių“ galerijos. Prieiga per internetą: <http://www.media.leu.lt/thumbnails.php?album=1012>

Suprantant *žmogaus ugdymo(si)* svarbą ir kylančias grėsmes, konferencijoje gvildentos visų ugdymu(si) suinteresuotų pusių problemos, lūkesčiai, teikti sprendimų variantai. Konferencijos organizatoriai skatino autorius dalintis conceptualiomis, strateginėmis nuostatomis, tyrimų duomenimis, empirine patirtimi. Mokslininkai ir mokytojai buvo raginami įvairiapusiškai pažvelgti į ugdymo(si) realybę ir ieškoti konstruktyvių išeičių, ypač sietinų su profesionaliu pedagogo darbu.

Nuotraukos iš tarptautinė mokslinės - praktinės konferencijos „Mokytojas šiandien ir rytoj: tarp realybės ir lūkesčių“ galerijos. Prieiga per internetą: <http://www.media.leu.lt/thumbnails.php?album=1012>

Didžiausio susidomėjimo sulaukė standiniai pranešimai. Visų standinių pranešimų dūzgė konferencijoje pavadinta *Šiuolaikinės mokyklos eskizai*. Iš viso buvo eksponuota net šešiolika standų, kuriuos pristatė trisdešimt autorių. Jie aktyviai dalinasi savo institucijų sėkmės istorijomis ir skleidė tokias idėjas, kaip įtraukiojo ir neformalaus ugdymo pasiekimai, mokykla visiems, kūrybiškumo išlaisvinimas, savivaldus mokymasis ir kita.

Tarptautinė mokslinė - praktinė konferencija „Mokytojas šiandien ir rytoj: tarp realybės ir lūkesčių“ strategiškai skleidė tris tematikas.

Pirmoji tematika *Mokyklos kaita ir lūkesčiai pedagogui*. Joje *svarbiausias akcentas - dabarties mokykla* su jai deleguojamomis funkcijomis, kylančiomis problemomis ir lūkesčiais pedagogui, kad jis atliptų mokyklų dinamiką įvairiuose ugdymo(si) tikrovės kontekstuose bei suponuotų ateities vizijas. Numatytos tokios pirmosios tematikos galimos sklaidos kryptys: Švietimo politika ir visuomenės, tėvų/globėjų bei mokinių *lūkesčiai* mokyklai. Mokykloms keliami tikslai ir deleguojamos *funkcijos* bei jų *dinamika*, įgyvendinimo *problemos*. Laisvosios rinkos ir ugdymo principų sankirtos. Mokyklų *įvairovė* ir *vienovės gijos*. Geros mokyklos koncepcijos gyvybingumas. Ateities mokyklos eskizai. Mokyklos bendruomenės ugdomas potencialas. Laukiamos *pedagogų kompetencijos*. Šia tematika organizuotos diskusijos pirmoje paralelinėje sesijoje „*Šiuolaikinė mokykla ir jos kaitos kontūrai*“. Sesijoje dalyvavo per trisdešimt penki klausytojai. Dvylika autorių šioje sesijoje pateikė dešimt pranešimų. Gvildinti mokyklos kultūros klausimai, priklausymo mokyklai jausmo reikšmė, sėkmingos mokyklos požymiai, savanorystė kaip mokyklos bendruomenės tvarumo aspektas, mokytojo vaidmuo kuriant šiuolaikišką mokyklą. Dalyviai ir klausytojai diskusijoje išryškino mokyklos kultūrą kaip integralią mokyklos veiklos kokybės vertinimo sritį, pabrėžė, kad mokinių ir jų tėvų / globėjų savanorystė ir tarnystė sustiprina tapatybę, telkia mokyklos bendruomenę ir ją išskiria iš kitų.

Antroji konferencijos tematika „*Pedagogo veiklos integralumas bei daugiamačiškumas*“. Ji apimė *pedagogo veiklą*, kurios ašis – ugdymo(si) tikslai ir pedagoginė sąveika, žadinanti ugdytinio galias, implikuojanti ugdymo(si) integralumą ir daugiamačiškumą, fundamentinius pamatus ir naujas technologijas, žinių, gebėjimų ir vertybių ugdymą(si), savivaldą bei lyderystę, kartų dinamiką bei paradigmų kaitą ir kt. Sudėtingų situacijų gausa inspiravo svarbiausių problemų identifikavimą, jų optimalaus sprendimo paieškas, ypač reikšmingas būsimųjų mokytojų ugdymo(si) programų

tobulinimui. Numatytos tokios antrosios tematikos galimos sklaidos kryptys: Kartų dinamika ir mokinių pažinimas. Pedagoginės sąveikos bei santykių problemiškas. Vertybių ugdymo(si) teorija ir praktika. Fundamentinių ugdymo pamatų ir inovacijų persipynimas. Ugdymo tikslų ir technologijų dermė pamokoje. Naujų ugdymo strategijų (įtraukiojo, personalizuoto, reflektivaus, matomo, įrodymais grįsto mokymo, interaktyvaus, virtualaus, mokymosi visą gyvenimą ir kt.) tikslingumas ir prasmingumas. Pažangos ir pasiekimų vertinimo/įsivertinimo diagnostika bei ugdomasys poveikumas. Pagalba (pedagoginė, psichologinė, socialinė, specialioji) mokiniui. Pedagoogo veiklos modeliai ir scenarijai. Savivalda ir lyderystė mokykloje. Formalaus ir neformalaus ugdymo sąlytis. Pedagoginis švietimas. Pedagoogo darbo vertinimo kriterijai. Šia tematika organizuotos diskusijos trijose paralelinėse sesijose. Antroje paralelinėje sesijoje „*Pedagoogo ugdomojo potencialo sklaida*“ trylika autorių pateikė devynis pranešimus. Diskusijoje mokslininkai ir praktikai sutarė, kad naujos kartos mokytojai gali įgyvendinti ugdymo paradigmu kaitą. Autoriai numatė, kad tam reikalingos sąsajos tarp paradigmu, tikslu, turinio. Pranešėjai ir klausytojai sutarė, kad didžiausią postūmio jėgą turi inovacijos, lyderystė (tėvai, mokiniai, mokytojai, mokslininkai), griaunančios inovacijos kaip kokybiškai kitokios ugdymo institucijos ir viso tinklo dedamieji, sąlygojantys ir ugdymo turinio kaitą.

Trečiojoje paralelinėje sesijoje „*Šiuolaikinių ugdymo strategijų integralumas ir prasmingumas*“ šeši autoriai pateikė keturis pranešimus. Sesijos dalyviai dalinasi duomenimis, kai nustatyta, kad mokytojai kūrybiškai taiko EAM, geimifikacijos metodus, tiriamosios veiklos metodus. Pasidalinta duomenimis, kurie parodo, kad mokytojai kartu su bendraamžiais yra reikšmingi mokiniui asmenys. Mokiniam svarbi mokytojo nuomonė, požiūris, vertinimai. Sesijoje formuluoti ir lūkesčiai pedagogui: tyrinėti, skatinanti mokinių tyrinėjimus, kurti lygiavertę sąveiką su mokiniu, kurti pagarbią, saugią, mokymuisi palankią mokymosi aplinką. Ketvirtojoje paralelinėje sesijoje „*Pagalbos mokiniui daugiamatiškumas ugdymo procese*“ dvylika autorių pateikė devynis pranešimus. Diskusijos dalyviai pasidalino išvalgomis, kad mokytojas vaidina pagrindinį vaidmenį daugelyje procesu: dorovinis, emocinis, socialinis asmenybės augimas, akademiniai pasiekimai ir t.t. Pranešėjai ir klausytojai numatė, kad ateityje būtina stiprinti mokytoju bendradarbiavimo kultūrą, tikėjimą kiekvienu vaiku, plėtoti kiekvieno mokinio individualybės pažinimo ribas. Sesijoje sutarta, kad ugdymą būtina grįsti žiniomis, kaip vyksta mokymasis (išmokimas) smegenyse ir prisiimamos dorovinės vertybės.

Trečioji konferencijos tematika „*Mokytoju ugdymas ir profesionalizacijos raida*“. Ji nukreipta į būsimuju *pedagogu ugdymą* ir *profesionalumo gilinimą*. Šiuo aspektu ryškintos pasaulines mokytoju ugdymo tendencijas, išvelgti metodologiniai pedagogo veiklos išskirtinumo pamatai, taip pat būsimuju mokytoju vertybių ugdymo(si) gairės, pedagoginių studiju ir kvalifikacijos tobulinimo turinio formavimas, pašaukimo ir lyderystės sąsajos. Numatytos tokios trečiosios tematikos galimos sklaidos kryptys: Mokytoju ugdymo politika bei strategijos Lietuvoje ir pasaulyje. Mokytoju veiklos išskirtinumas: rengti ar ugdyti. Būsimu mokytoju ugdymo ir kvalifikacijos tobulinimo *turinio* adekvatumas reikalavimams ir lūkesčiams. Būsimuju mokytoju atvirumo, kūrybingumo, atsakomybės ugdymas. Ugdymo teorijos ir praktikos sąryšis mokytoju ugdymo ir kvalifikacijos tobulinimo programose. Mokytoju pašaukimo ir lyderystės sąsajos. Šia tematika organizuotos diskusijos trijose paralelinėse sesijose. Penktoje paralelinėje sesijoje „*Mokytojo profesionalizacijos aspektai*“ devyniolika autorių pateikė dešimt pranešimų. Visi pranešėjai konstatavo, kad

švietimo politikos nepastovumas, nuolatinė kaita, perspektyvų nenumatymas valstybės lygiu kenkia pedagogų profesijos prestižui. Bendrų diskusijų pasekoje sutarta, kad sklandi ir efektyvi mokytojų profesionalizacija galima tik sukūrus permanentinę mokytojų rengimo, jaunų pedagogų mentorystės, kvalifikacijos tobulinimo sistemą, grindžiamą savirefleksija ir bendradarbiavimu įvairiais lygmenimis. Šeštoje paralelinėje sesijoje „*Mokytojo ugdymosi teorijos ir praktikos sąsajos*“ trylika autorių pateikė dešimt pranešimų. Pranešimų autoriai, vertindami realybę nustatė, kad mokyklos veiklą reglamentuojantys dokumentai negrindžiami moksliniais tyrimais, o lyderystė visuotinai pripažįstama ir vertinama, bet ne visuomet tinkamai realizuojama. Tyrimo duomenys rodė, kad mokyklų vadovai nėra pakankamai pasirengę priimti atsakomybę už teigiamą poveikį mokinių mokymuisi, skatinti darbuotojus domėtis savo mokymo poveikiu mokiniams ir jį užtikrinti. Sesijoje dalyviai numatė, kad ateityje būtų verta gerinti studijų kokybę siekiant didesnio įsipareigojimo profesijai tobulinti pedagoginių praktikų ir mentorių rengimo organizavimą. Septintoje paralelinėje sesijoje „*Lūkesčiai ateities mokytojui*“ keturiolika autorių pateikė devynis pranešimus. Visi pranešėjai akcentavo praktinio mokytojų rengimo svarbą, kita vertus, nustatė, kad pedagogų rengimo sistemoje būtina pedagoginių studijų dalį, pedagogines praktikas ieškoti įvairesnių formų (pvz., Italijoje mokytojas, baigęs studijas metus dirba mokykloje ir tik po šios praktikos gali įgyti mokytojo sertifikatą; Lenkijoje yra skirtingas praktikų formatas (vadovaujant universiteto dėstytojui ir savarankiškai organizuota - su partyrusiu mokytoju; taip pat skirtingas valandų skaičius (60 val. oligofreno pedagogams, 30 val. surdopedagogams)). Paralelinės sesijos dalyviai sutarė, kad būsimojo mokytojo kūrybinės savirealizacijos poreikio patenkinimas mokymo praktikos metu didins patrauklumą dirbti mokytoju. Sustiprintas praktinis mokytojų rengimas; praktikų modelių įvairovė; praktinis darbas baigus studijas, prieš įgyjant teisę mokyti sustiprins mokytojo pašaukimą, pasitikėjimą, autoritetą.

Tarptautinė mokslinė - praktinė konferencija „*Mokytojas šiandien ir rytoj: tarp realybės ir lūkesčių*“ sutelkė ir vienijo tėvus kaip mokyklų bendruomenės atstovus, studentus kaip būsimojus pedagogus, dabartinius mokytojus, mokyklų vadovus, mokslininkus ir švietimo politikus. Visi dalyviai tai pripažino kaip didžiausią stiprybę ir postūmį kaitai.

Summary

THE TEACHER OF TODAY AND TOMORROW

Linas Jašinauskas, Elvyda Martišauskienė, Dalia Survutaitė

Lithuanian University of Educational Sciences, Lithuania

The international scientific-practical conference “*The Teacher of Today and Tomorrow: Between Reality and Expectations*” was held at the Lithuanian University of Educational Sciences (LEU) on 24 November 2016. The conference applications were sent by educational researchers and teachers-practitioners from Lithuania, Ireland, Scotland, Switzerland, Belarus, Poland, Latvia, Tukey, Italy and Portugal. The conference was attended by a hundred and thirty participants and listeners.

The most relevant problems of the school and the teacher in the contemporary world were addressed in the plenary sessions. Vilma Bačkiūtė, Head of the Division of Teacher Activity of the Ministry of Education and Science of Lithuania, Tomás Ó Ruairc, Director of the

Teaching Council, Ireland, Jonas Ruškus – Professor of Vytautas Magnus University, Member of Committee on the Rights of Persons with Disabilities of the United Nations, Alvyra Galkienė, Associate Professor, Dean of the Faculty of Education, LEU, Do Coyle, Professor of University of Aberdeen, Fred Taveau, Dunja Chamberlain, Lecturers of International School of Geneva, Andrei Korol, Rector of the Yanka Kupala Grodno State University joined the discussions on the issues of the conference.

The themes of the conference were developed in three directions: changes in the school and expectations set for a teacher, integrity and multidimensionality of teacher activities and teacher education, development of professionalization. They all were elaborated on in seven parallel sections.

The poster presentations aroused the greatest interest among participants in the conference. All the poster presentations at the conference were united under the umbrella title *The Sketches of Contemporary School*. As many as sixteen poster presentations were exhibited and their thirty authors actively shared success stories of their institutions and disseminated such ideas as achievements in inclusive and non-formal education, a school for everyone, setting creativity free, self-directed learning and others.

The international scientific – practical conference “*The Teacher of Today and Tomorrow: Between Reality and Expectations*” rallied and united parents as members of school communities, students as teachers to be, currently working teachers, heads of schools, researchers and education policy makers. All the participants acknowledged the aforementioned as the greatest strength and impetus for change.

Keywords: changes in school, teacher education, teacher professionalization, reality, expectations, scientific-practical conference.

Received 10 May 2017; accepted 12 June 2017

	<p>Linas Jašinauskas</p> <p>PhD., Associate Professor, Lithuanian University of Educational Sciences, Studentų Street 39, Vilnius, Lithuania. E-mail: linas.jasinauskas@leu.lt</p>
	<p>Elvyda Martišauskienė</p> <p>PhD, Professor, Lithuanian University of Educational Sciences, Studentų Street 39, Vilnius, Lithuania. E-mail: martisauskiene@gmail.com</p>
	<p>Dalia Survutaitė</p> <p>PhD., Associate Professor, Lithuanian University of Educational Sciences, Studentų Street 39, Vilnius, Lithuania. E-mail: dalia.survutaite@leu.lt</p>